

7^e Paaszondag A

**De Heer is mijn licht en mijn leidzman,
wie zou ik vrezen? (Ps 27,1)**

Van leven naar eucharistie

Iedereen voelt aan dat het op tijd en stond nodig is eens de balans van zijn leven op te maken. Het heeft zijn nut om te zien waar wij staan. Wij zien dan of wij consequent zijn met ons verleden en openstaan naar de toekomst. Spijtig genoeg hebben wij voor deze bezinning niet altijd de nodige tijd noch de nodige middelen.

Eerste lezing

Handelingen 1,12-14

Nadat Jezus ten hemel was opgenomen keerden de apostelen van de Olijfberg naar Jeruzalem terug. Deze berg ligt dichtbij Jeruzalem op sabbatsafstand. Daar aangekomen gingen zij naar de bovenzaal waar ze verblijf hielden: Petrus en Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus, zoon van Alfeüs, Simon de IJveraar en Judas, de broer van Jakobus. Zij allen bleven eensgezind volharden in het gebed samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders.

Tweede lezing

I Petrus 4,13-16

Dierbaren, verheugt u in de mate dat gij deel hebt aan het lijden van Christus; dan zult gij juichen van blijdschap, wanneer zijn heerlijkheid zich openbaart. Prijst u gelukkig, als men u hoont om de naam van Christus: het is een teken dat de Geest der heerlijkheid, die de Geest van God is, op u rust. Zorg dat niemand van u te lijden heeft als moordenaar of dief of boosdoener of aanbrenger. Maar wie als christen lijdt, moet zich niet schamen, maar God eren met die naam.

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en zei: "Vader, het uur is gekomen. Verheerlijkt uw zoon, opdat de Zoon U verheerlijke. Gij hebt Hem immers macht gegeven over alle mensen om eeuwig leven te schenken aan allen die Gij Hem gegeven hebt. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God en Hem die Gij hebt gezonden: Jezus Christus. Ik heb U op aarde verheerlijkt door het werk te volbrengen dat Gij Mij hebt opgedragen te doen. Gij, Vader, verheerlijk Mij thans bij Uzelf en geef Mij de heerlijkheid, die Ik bij U had eer de wereld bestond. Ik heb Uw naam geopenbaard aan de mensen die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. U behoorden ze toe; Mij hebt Gij ze gegeven en zij hebben uw woord onderhouden. Nu weten zij dat al wat Gij Mij gegeven hebt van U komt. Want de boodschap die Gij Mij hebt meegedeeld, heb Ik hun meegedeeld, en zij hebben ze aangenomen en naar waarheid erkend dat Ik van U ben uitgegaan, en zij hebben geloofd dat Gij Mij hebt gezonden. Ik bid voor hen. Niet voor de wereld bid ik, maar voor hen die Gij Mij gegeven hebt, omdat zij U toebehoren. Al het mijne is van U en het uwe is van Mij. Zo ben Ik in hen verheerlijkt. Ik blijf niet langer in de wereld, zij echter blijven in de wereld, terwijl Ik naar U toe kom."

Van eucharistie naar leven

Wanneer de christen zich in gebed bezint wordt hij er zich van bewust wie hij is. Door de genade werd hij kind van God. Dit besef is echter niet voldoende. De christen moet voortdurend nagaan wat hij van deze werkelijkheid terechtbrengt in zijn leven, welke consequenties hij eruit moet trekken en wat hem nog te doen staat. Dank zij de Geest die hem is geschonken, is de Kerk de plaats waar deze roeping zich in al haar diepte kan ontplooien.